



OKO 6

**60. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel**

středa 22. 3. 2023

cena: 5 Kč

DNES HRAJEME:



O hrušce moudrosti



Možná je na střeše kůň

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:



Dva tovaryši



Dokud se randí

Třestské divadelní jaro slaví!

Divadelní vzpomínání

Já sice nejsem žádný velký pamětník, ale těší mě, že jsem zažila už bezmála polovinu ročníků. Nejprve coby mladistvý divák, později jsem prožila 13 ročníků s aktivním pracovním zapojením. Ať už jsme se potkali u prodeje vstupenek, při psaní zpravodaje Oko, s fotoaparátem v ruce nebo třeba v šatně, u baru, u výstavy nebo v portále, vždy to pro mne byla příjemná setkání a krásná práce, na kterou často a ráda vzpomínám.

Nebudeme si nalhávat, že to vždy všechno šlo jako po drátkách. Mnohé věci jsme se učili za pochodu, mnohdy byly přípravy náročné nejen na čas, ale i na nervy. Negativních vzpomínek je minimum. Ty ale člověk časem vytěsni a zůstanou jen ty hezké.

Byly to pro mne vždy dny plné milých setkání. Ať už s divadelními soubory, mezi kterými mám mnoho přátel, tak s hosty, porotci, návštěvníky, dětskými diváky ze škol a školek. Vše by se ale neobešlo bez skvělých lidí z realizačního týmu. Záměrně nebudu nikoho jmenovat, protože bych určitě na někoho zapomněla. Vězte, že těch lidí kolem Třestského divadelního jara pracují desítky, každý vnáší do festivalu svůj díl práce. Dovolte mi touto cestou poděkovat všem, se kterými jsem měla možnost se potkat a spolupracovat. Bylo to fajn a vězte, že 60. ročník si užívám dosyta jako divák, ale zároveň pro mě je i relaxací, což pochopí všechny ostatní maminky na rodičovské dovolené.

Třestskému divadelnímu jaru přeji vydařené jubileum, úspěšná divadelní představení, úžasné herecké výkony a divákům krásné zážitky. Věřím, že pořadatel Město Třešť ve spolupráci s místními divadelními soubory festival udrží a každý březen se budeme moci těšit nejen z rozkvetlé sněženky v sále kulturního domu, ale zažijeme další akci plnou divadelních představení. Třešť má mnohá svá nej, mezi která se může neoficiálně řadit právě i Třestské divadelní jaro. Vždyť zkuste najít v republice jiný divadelní festival, který je tak obsáhlý a rozsáhlý, jak do počtu představení, tak hracích dnů. Vězte, že tato akce nemá jinde v republice obdoby. A proto přeji festivalu, aby udržel vysokou pořadatelskou laťku, oblíbenost mezi diváky i soubory a byl místem pro setkávání všech kulturních nadšenců.

Michaela Marešová



Veškeré aktuality, změny v programu a zajímavosti:

www.facebook.com/trestskedivadelnijaro

www.trestskedivadelnijaro.cz



Mladí Čapkovci a moje láska aneb ALTÁNOVY POSTŘEHY... **Popáté**

Ráno jsem zajel do kulturního domu, abych se podíval na omladinu místního souboru. Neúčastní se soutěžní části, vlastně ani nemůže, protože naše přehlídka je určena divadlu pro dospělé anebo divadlu dospělých hrajících pro děti. Přesto jsem jim slíbil, že s nimi, mimo soutěž, rád pohovořím. A milé to bylo. Děcka jsou moc fajn a smekám klobouk před Jitkou a Zdeňkem, kteří je vedou.

Márůšká má narozeniny, mý máme přání jedinýýý, štěstí zdraaví, štěstí zdraaví, hlavně to zdraví! Maruško, všechno nejlepší!

Michal se uzdravil! Láďovi chutnaly zákusky. Roman Mikeš se začíná v divadle objevovat čím dál častěji, a to na různých i nečekaných místech. Co to může znamenat?

Navečer se nad očekávání opět valilo do sálu hodně diváků. Někteří možná váhali, zda monodrama je to, co by měli vidět, ale stejně jako u Lva v zimě věřím, že litovat můžou jen ti, co nedorazili. Ty holky z Mnichu, to je extra třída! Byly tak dobré, že i rozborový seminář vypadal jako součást jejich představení! Protože (Altánův výkřik): „Dnes od smíchu bolí mě srdce i břich, ať žijí lásky mé, MonAmour Mnich!“ A to byla k večeři hrachovka!

Vladimír Altán Mátl

Mé divadlo

Alena Veliká

Dech tělky, pudru a vazelíny,
reflektory, propadliště,
opona mizí, vstupuji na jeviště
klid, prostor ve tmě,
dychtivé očekávání
u srdce zatrne,
oči se rozzáří,
s napětím vydechnu a první slova
nesou se do hlediště.

Zas a znova cítím to poznání,
že v jednom člověku tisíce duší dlí.
Ubíhá děj, napětí hasne,
poslední reflektor oslepne.
Je konec, opona spadne.
Stojím na jevišti a v duši
se posouvá stroj času,
vracím se do reálu, bez záře
bez lesku reflektorů,
bez potlesku.



OKEM poroty:



hodnotí Vladimír Altán Mátl

DOKUD SE RANDÍ / MonAmour Mních

Takové rande bych si dal vždycky



Divadelní duo MonAmour Mních sestává ze dvou velmi sympatických dam, Bety Minářů a Moniky Novákové, které vychází z divadelního souboru Tyl Dačice. Dámy se po úspěchu monodramatu Modelka XXL rozhodly vydat cestou divadla jednoho herce, tedy přesněji herečky a vlastní autorské tvorby. A výsledek této (spolu)práce je více než potěšující.

Má-li být divadelní kus úspěšný, musí splňovat některé základní parametry. Těmi jsou dobrý dramatický text, kvalitní a poučená režie, dobře vymyšlená scénografie a v neposlední řadě i kvalitní herecký výkon. Toho všeho, a ještě trochu více, se nám ve viděném představení inscenace „Dokud se randí“ dostalo měrou vrchovatou.

Příběh mladé ženy, které tikají biologické hodiny, by mohl být pouhým klišé, kdyby se její dámy nechopily se svou neutuchající invencí a výtečným smyslem pro humor. Vtip totiž není sdělován jen v rovině textové, ale též ve schopnosti udělat si legraci ze sebe sama.

Monika Nováková předvádí snad všechny valéry vkusného komediálního herectví, které by klidně obstálo i v disciplíně stand-up comedy. Byla by to ale vlastně škoda, protože bychom byli ochuzeni o vymyšlené scénografické nápady (mimo jiné třeba etuda s rybářským prutem) a také třeba o vtipné vlastní texty na známé písně současné populární hudby. Herečka dis-

ponuje nespornou schopností improvizace, její interakce s divákem je nenásilná, velmi funkční a díky důmyslnosti textu se jí vždy podaří dostat se po improvizaci v textu tam, kde potřebuje být. Přirozenost, se kterou divákovi sděluje příběh, je obdivuhodná, a tak velmi záhy dojde k naprosťmu propojení hlediště s jevištěm. Ryze ženské téma sděluje s přesnou dávkou humoru, která ani jednou nepřesáhne hranici dobrého vkusu. Nejsme svědky žádného přehrávání nebo „tlačení na pilu“.

Diváka po celou dobu drží nejenom v dobré náladě, ale i v napětí, jak to vše dopadne. Nic není jednoznačné a nic není prozrazeno dopředu. Myslím, že by se ale nenašel nikdo, kdo by si přál špatný konec.

Jedinou výtku bych tak měl k intenzitě hlasitosti nahrávek. Při dnešním představení to bylo až příliš. Ale to je jen drobná technická věc, která se dá snadno odstranit.

Závěrem dovoluť něco osobního. Díky MonAmour Mních jsem v sobě našel jakousi vnitřní ženu, neboť jsem se i jako muž dokázal s hrdinkou příběhu naprosto ztotožnit. A z hlediška ryze mužského místopřísežně prohlašuji, že takové rande bych si klidně dal!

Viděli jsme lahůdkové představení se šťavnatým, neotřelým humorem a vlastně velmi lidským a (klidně) pravdivým příběhem, který pobavil, ale dokázal i dojmout. A bylo to dojetí od radosti! Je t'áime, mon amour MonAmour!



Ohlasy z hodnocení:

- ★ **Ladislav Valeš:** Víte, já se celý život snažím pochopit ženy. Proto jsem se třikrát oženil a taky třikrát rozvedl. A teprve dnes jsem to pochopil.
- ★ Do dnešního večera jsem neměl rád divadlo jednoho herce. Vy jste mě dnes přesvědčili o opaku.
- ★ Lituji, že jsem již starší ročník, jinak bych vás na tu rozhlednu klidně vynesl na zádech.
- ★ Bylo to super, úžasný, prostě bomba.
- ★ Naprosto úžasná byla vaše improvizace na reakce z hlediště. Za to vám patří můj obdiv.

OKO zaostřuje na:



DS Třešťáci při ZŠ Třešť

1.

Soubor při Základní škole Třešť existuje devět let. Členové (zejména pěvecký sbor) jsou převážně ze tříd vedoucích souboru, nyní ze třídy 6. C a 7. C. Téměř polovina dětí je tedy v souboru nová. Soubor vede Radana Kadlecová, Luboš Vonka a Jaroslav Fiedler. Zkoušky se konají před vyučováním, během dvou divadelních víkendů na TZ ve Zvolenovicích a jednoho víkendového nocování ve škole. Nová pohádka bývá uvedena vždy před Vánoci – jedná se o šest představení pro žáky školy a dvě pro rodiče.

OKO představuje hru:



O hrušce moudrosti

DS Třešťáci při ZŠ Třešť / autor: Petr Melon
pohádka / 75 minut bez přestávky



V jednom království vládne král Božemůj, který je nešťastný z vědomí, že nemá komu předat vládu, neboť jeho jediný syn je hloupý a fintivý. A navíc se v jeho království začíná roztahovat skřítek Pižlík, který čerpá sílu z lidské hlouposti. Taky je zde chaloupka, v níž žije rodina Dráteníka, a shodou okolností a šťastných náhod se mladý Drátařík setká s krásnou a milou princeznou Pusinkou. Ale aby vše dobře dopadlo, je třeba, aby do děje občas zasáhl čaroděj Fuk se svým učedníkem Kuklíkem.

OKO zaostřuje na:

Ochotnický soubor Forbína, Jistebnice **2.**

Kořeny jistebnického ochotnického divadla zasahují do roku 1857, kdy se scházeli občané u některého ze sousedů, společně zpívali, četli si a vymýšleli humorné výstupy. Roku 1860 pak vzniká Čtenářsko-ochotnický spolek v Jistebnici. 19. dubna toho roku byla v sále hostince u pana Jelínka uvedena první celovečerní hra Dvě postele v jednom pokoji. V roce 2001 vzniká samostatný ochotnický soubor Forbína. Daří se nalákat nové zájemce, ujímá se pro ně pojmenování „nová krev”. Společně pak každý rok nazkouší novou hru. Ochotnické nadšení však záhy střídají rodičovské povinnosti. A tak má Forbína nyní aktivně činných 10–15 členů ze 40členné základny. V tomto roce (2023) uvede již 464. hru – komedii Jiřího Šotoly „Možná je na střeše kůň”.

OKO představuje hru:

Možná je na střeše kůň

Ochotnický soubor Forbína, Jistebnice / autor: Jiří Šotola
komedie / 120 minut + dvě přestávky



V domku na vesnici žijí dvě staré sestry a manžel jedné z nich. Hra ukazuje lásku a péči obou sester, se kterou se jedna o druhou dokáže až dojemně starat. Zároveň budeme svědky jejich řevnivosti, vzájemného osočování, výčitek a léta starých křivd. Johan, jediný muž v chalupě, z často dusné atmosféry utíká, aby se vždy vrátil odhodlán nějakou dobu zůstat. Obě sestry vítají návštěvu místního lékaře nebo sporadickou návštěvu dcer jedné z nich. Johan se na základě rad lékaře pokouší obě staré ženy přimět k zájmu o život a okolní svět, jeho snaha však selhává. A tak v době velmi nepříznivé, kdy Johan je někde na svých toulkách, vyplyne při sesterské hádce na povrch rodinné tajemství.

Na co se můžete těšit zítra?

23. 3. v 9.30 hod. **O perníkové chaloupce aneb Jenom jako!**
hraje Divadelní spolek NaKop Tyjátr z Jihlavy
23. 3. v 15.00 hod. **Past na osamělého muže**
hraje DS Jiří Poděbradský z Polné
23. 3. v 19.30 hod. **Do hrobky tanečním krokem**
hraje Bezchibi – spolek divadelní Brtnice

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2023



Město Třešť



Mediační partneři:

Partneři festivalu:



Vydalo: Město Třešť / **Redaktor:** Vladimír „Altán“ Mátl / **Redakce a tisk:** TIC Třešť
Foto: archiv souborů a Města Třešť / **Sazba a grafika:** Michaela Padrtová